

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Witajcie w kościele radości

Starszy Patrick Kearon
Kworum Dwunastu Apostołów

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from

Dzięki niosącemu odkupienie życiu i misji naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa możemy — i powinniśmy — być najbardziej radosnym ludem na ziemi!

Zostałem ochrzczony w Kościele Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich w Wigilię Bożego Narodzenia 1987 roku, czyli prawie 37 lat temu. To był naprawdę cudowny dzień w moim życiu i w mojej wiecznej podróży. Z głębi serca dziękuję przyjaciołom, którzy przyprowadzili mnie do wód tych nowych narodzin i przygotowali mnie na nie.

Niezależnie od tego, czy wasz chrzest odbył się wczoraj czy lata temu, czy spotykacie się w dużym, wielookręgowym budynku czy pod dachem krytym strzechą, czy przyjmujecie sakrament na pamiątkę Zbawiciela po tajsku czy w języku suahili, chciałbym powiedzieć wam: witajcie w kościele radości! Witajcie w kościele radości!

Kościół radości

Dzięki miłosiernemu planowi naszego Ojca Niebieskiego dla każdego z Jego dzieci oraz dzięki niosącemu odkupienie życiu i misji naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa możemy — i powinniśmy — być najbardziej radosnym ludem na ziemi! Nawet gdy burze życia w często niespokojnym świecie uderzają w nas, możemy pielęgnować rosnące i trwałe poczucie radości i wewnętrznego spokoju z powodu naszej nadziei pokładanej w Chrystusie oraz naszego zrozumienia własnego miejsca w pięknym planie szczęścia.

Najstarszy stażem apostoł Pana, Prezydent Russell M. Nelson, mówił o radości płynącej z

a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord's Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour's powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn't have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyful reverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ's abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

życia skoncentrowanego na Jezusie Chrystusie w niemal każdym swoim przemówieniu, odkąd został Prezydentem Kościoła. Podsumował to zwięźle: „Radość przychodzi od Niego i z Jego powodu [...]. Dla świętych w dniach ostatnich Jezus Chrystus jest radością!”

Jesteśmy członkami Kościoła Jezusa Chrystusa. Jesteśmy członkami Kościoła radości! Nasza radość jako ludu nie powinna być nigdy bardziej widoczna niż wtedy, gdy w każdy sabat gromadzimy się na spotkaniach sakramentalnych, aby oddawać cześć źródłu wszelkiej radości! To tutaj zbieramy się z naszymi rodzinami w gminach i okęgach, aby celebrować sakrament Wieczery Pańskiej, nasze wyzwolenie od grzechu i śmierci oraz potężną łaskę Zbawiciela! Tutaj doświadczamy radości, schronienia, przebaczenia, dziękczynienia i przynależności, które znajdujemy dzięki Jezusowi Chrystusowi!

Czy odnajdujecie tutaj tego ducha zbiorowej radości w Chrystusie? Czy sami go wnosicie? Może myślicie, że nie macie z tym zbyt wiele wspólnego, a może po prostu jesteście przyzwyczajeni do zaistniałej sytuacji. Jednak wszyscy, bez względu na wiek czy powołanie, możemy przyczynić się, do tego, aby nasze spotkania sakramentalne były możliwie najbardziej radosną, skupioną na Chrystusie, serdeczną godziną, ożywioną duchem radosnej czci.

Radosna cześć

Radosna cześć? „Czy jest coś takiego?”, możecie zapytać. Owszem tak! Głęboko kochamy, czcimy i szanujemy naszego Boga, a nasz szacunek płynie z duszy, która raduje się obfitą miłością, miłosierdziem i zbawieniem Chrystusa! Właśnie ta radosna cześć wobec Pana powinna cechować nasze święte spotkania sakramentalne.

Jednakże dla wielu osób cześć oznacza jedynie: złożenie rąk mocno na piersi, pochylenie głowy, zamknięcie oczu i zachowanie ciszy — w nieskończoność! Może to być przydatny sposób nauczania energicznych małych dzieci, ale kiedy dorastamy i zdobywamy wiedzę, dostrzegamy, że cześć to coś o wiele więcej. Czy tak byśmy się zachowywali, gdyby Zbawiciel był z nami? Nie, gdyż jest „obfitość radości w [Jego] obliczu”!

Cóż, w przypadku wielu z nas ta przemiana podczas nabożeństw sakramentalnych będzie wymagała praktyki.

Uczęszczanie a oddawanie czci Bogu

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzo Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the

Nie gromadzimy się w sabat tylko po to, aby wziąć udział w spotkaniu sakramentalnym i odhaczyć je na liście. Spotykamy się, aby oddawać cześć Bogu. Między tymi dwoma kwestiami istnieje istotna różnica. Uczęszczanie oznacza być obecnym. Ale oddawać cześć Bogu oznacza świadome chwalenie i uwielbienie naszego Boga w sposób, który nas przemienia!

Na podium i pośród kongregacji

Jeśli gromadzimy się, aby pamiętać o Zbawicielu i odkupieniu, które umożliwił, nasze twarze powinny odzwierciedlać radość i wdzięczność! Starszy F. Enzo Busche opowiedział kiedyś o tym, jak był prezydentem gminy, a mały chłopiec z kongregacji spojrzał na niego siedzącego na podium i głośno zapytał: „Co ten człowiek z taką niemłą miną tam robi?”. Ci, którzy zasiadają na podium — mówcy, przywódcy, chóry — oraz ci, którzy się gromadzą, poprzez swój wyraz twarzy komunikują sobie nawzajem to powitanie w kościele radości!

Śpiewanie hymnów

Czy podczas śpiewu wspólnie wychwalamy naszego Boga i Króla, bez względu na jakość naszego głosu, czy tylko mamrocemy słowa lub może nie śpiewamy wcale? Pisma święte podają, że „pieśń prawych jest [dla Boga] modlitwą”, w której lubuje się Jego dusza. Więc śpiewajmy! I chwalmy Go!

Przemówienia i świadectwa

Koncentrujemy nasze przemówienia i świadectwa na Ojcu Niebieskim i Jezusie Chrystusie oraz owocach pokornego życia według Ich ewangelii, owocach, które są „[słodsze] ponad wszelką słodycz”. Wtedy naprawdę „[delektujemy] się [...], aż się [nasycimy], [abyśmy] nie byli głodni ani spragnieni”, a nasze brzemia stają się lżejsze dzięki radości Syna.

Sakrament

Chwalebnym głównym punktem programu naszych nabożeństw jest błogosławienie i przyjmowanie sakramentu, chleba i wody, które symbolizują zadość czyniący dar naszego Pana oraz cel naszego spotkania. To jest „święty czas duchowej odnowy”, kiedy ponownie zawieramy przymierze, że będziemy zawsze pamiętać o Zbawicielu, przestrzegać Jego przykazań oraz że

Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

bierzemy na siebie Jego imię.

W niektórych okresach naszego życia możemy podchodzić do sakramentu z ciężkim sercem i poczuciem ogromnego brzemienia. Kiedy indziej przychodzimy wolni i odciążeni od trosk i kłopotów. Kiedy uważnie słuchamy słów modlitwy błogosławienia chleba i wody oraz przyjmujemy te święte symbole, możemy poczuć potrzebę rozmyślań o ofierze Zbawiciela, Jego agonii w Getsemane, Jego cierpieniu na krzyżu oraz smutkach i bólu, jakie za nas wycierpiał. To przyniesie ulgę naszym душom, kiedy połączymy nasze cierpienie z Jego cierpieniem. Innym razem będziemy odczuwać zdumienie i pełen wdzięczności podziw dla „[rozkosznej i słodkiej]” radości z tego, co wspaniały dar Jezusa umożliwił w naszym życiu i w naszej wieczności! Będziemy radować się tym, co nastanie — naszym cennym zjednoczeniem z naszym umiłowanym Ojcem i zmartwychwstałym Zbawicielem.

Być może przyzwyczailiśmy się do myślenia, że celem sakramentu jest siedzenie i rozmyślanie jedynie o wszystkim, co zepsuliśmy w ciągu minionego tygodnia. Jednak odwróćmy tę praktykę do góry nogami. W ciszy możemy rozważać wiele sposobów, na jakie Pan nieustrudzenie zabiegał o nas w minionym tygodniu, okazując nam Swoją cudowną miłość! Możemy zastanowić się nad tym, co to znaczy „[odkryć] radość płynącą z codziennej pokuty”. Możemy dziękować za okresy, w których Zbawiciel uczestniczył w naszych zmaganiach i sukcesach, za chwile, w których odczuwaliśmy Jego łaskę, wybaczenie i moc, dające nam siłę, aby przezwyciężyć trudności i znosić nasze brzemiona cierpliwie, a nawet z radością.

Rozważamy też cierpienia i niesprawiedliwość zadane naszemu Odkupicielowi za nasze grzechy, co skłania do trzeźwej refleksji. Jednak czasami możemy tam utknąć — w ogrodzie, przy krzyżu, wewnątrz grobowca. Nie udaje nam się przejść dalej — w górę ku radości z otwartego szeroko grobu, z klęski śmierci i zwycięstwa Chrystusa nad tym wszystkim, co może przeszkodzić nam w osiągnięciu spokoju i powrocie do naszego niebiańskiego domu. Bez względu na to, czy w czasie sakramentu wylejemy łzy smutku, czy też łzy wdzięczności, niech będą to łzy niesamowitego zdumienia nad dobrą nowiną o darze Ojca w postaci Jego Syna!

Parents with Children Who Are Young or

Rodzice małych dzieci lub dzieci ze

Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice

szczególnymi potrzebami

Rodzice dzieci, które są małe lub mają szczególne potrzeby, często nie mają szans na chwilę ciszy i spokojnej refleksji podczas sakramentu. Jednak w krótkich momentach nadarzających się w tygodniu możecie przez przykład nauczać o miłości, wdzięczności i radości, jaką odczuwacie wobec Zbawiciela i z Jego strony, troszcząc się stale o Jego małe owieczki. Żaden wysiłek w tym dążeniu nie idzie na marne. Bóg was zna.

Rady rodzinne oraz rady okręgów i gmin

W domu również możemy zacząć zwiększać nasze nadzieje i oczekiwania dotyczące czasu spędzanego w kościele. Podczas narad rodzinnych możemy dyskutować o tym, jak każdy może w znaczący sposób przyczynić się do witania wszystkich w kościele radości! Możemy planować i oczekiwać, że będziemy mieć w kościele radosne doświadczenia.

Rady okręgu i rady gminy mogą wyobrazić sobie i stworzyć kulturę radosnego oddawania czci Bogu podczas godziny sakramentalnej, określając praktyczne kroki i pomocne sygnały wizualne.

Radość

Radość przejawia się inaczej u różnych ludzi. Dla niektórych mogą to być żywiołowe powitania przy drzwiach. Dla innych może to być ciche sprawianie, aby inne osoby czuły się komfortowo, poprzez uśmiech i siadanie obok z życzliwym i otwartym sercem. Dla tych, którzy czują się odrzuceni lub zniesieni na margines, istotne będzie ciepło tego powitania. Na koniec możemy zadać sobie pytanie, jak Zbawiciel chciałby, aby wyglądała nasza godzina sakramentu. W jaki sposób chciałby, aby każde z Jego dzieci było mile witane, otaczane opieką, odżywiane i kochane? Jak chciałby, abyśmy się czuli, kiedy doświadczamy odnowy poprzez pamiętanie o Nim i oddawanie Mu czci?

Podsumowanie

Na początku mojej podróży wiary radość w Jezusie Chrystusie była pierwszym wielkim odkryciem, które zmieniło mój świat. Jeśli jeszcze nie odkryliście tej radości, wyruszenie na jej poszukiwanie. Jest to zaproszenie do przyjęcia od Zbawiciela daru pokoju, światła i radości — do

in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

upajania się nim, podziwiania go i radowania się nim w każdy sabat.

Ammon w Księdze Mormona wyraził uczucia mojego serca, mówiąc:

„Otóż, czyż nie mamy powodu do radości? Zaiste, mówię wam, że od początku świata ludzie nigdy nie mieli tak wielkiego powodu do radości; zaiste, i moja radość ponosi mnie, aż do chwalenia się mym Bogiem; bowiem ma On wszelką moc i wszelką mądrość, i wszelkie zrozumienie; pojmuję wszystko i jest miłosierną Istotą, i prowadzi do zbawienia tych, którzy odpokutują i uwierzą w Jego imię.

I jeśli jest to przechwalanie się, będę się przechwalał; bowiem to jest moje życie i moje światło, [...] moja radość i moja wielka wdzięczność”.

Witajcie w kościele radości! W imię Jezusa Chrystusa, amen.